

"יום רגוע יכול להתפתח ל-48 שעות של עבודה רצופה מול תמונת מצב משתנה"

סגן נ', בת 23, תושבת בית-גמליאל
משרתת ביחידה מודיעינית מבצעית באגף המודיעין, בוגרת תיכון קבוצת יבנה ומכינה בערבה

כתפיה, אך גם את רוח העשייה שמניעה אותה ואת האמונה הבלתי מעורערת שלה בחשיבות התרומה שלה. עבורי, היא מקור גאווה גדול.

נ', על אילו כלים היית ממליצה לחיילות?

בעיניי הכי חשוב זה לדבר, לשתף, לבחון את הדברים כדי שלא יצא מצב שהדברים נאגרים בתוכך, בין שעם אנשים אחרים ובין שאם לבד עם עצמך או הקב"ה.

מילה לסיום.

סיפור נחמד שקרה לי בסדיר. כשהייתי חיילת שירתתי בבסיס קטן בלי המון אנשים. כשסגרת את יום כיפור היו מעט מאד אנשים בבית כנסת ועל מניין לא היה על מה לדבר, אבל את תפילת נעילה אמרנו מראש שנועשה כולם יחד. כשהגיע השלב של תקיעת שופר היחיד שידע והתנדב לתקוע היה קצין חילוני שלא צם, אבל מאד כיבד ורצה לשמח ולהוציא אותנו ידי חובה. התקיעות שלו היו ארוכות בלי סדר ברור או דפוס, אלא פשוט תקיעות אקראיות - אבל נעשו מכל הלב ובהשקעה גדולה. אני עד היום צוחקת כשאני נזכרת בשברי תקיעות האלו ומאד מעריכה אותו באופן אישי שהוא עשה את הפעולה הזאת, שבפועל אני לא יודעת אפילו אם הוציאה אותי ידי חובה, אבל הניסיון והמאמץ שלו בשביל לכבד אותנו עד היום נשמרים אצלי בזיכרון. אנשים טובים יש בכל מקום, צריך רק להרים את העיניים.

צילום: אריק סולטן

נ' ואמה אלישבע

אלישבע, איך את חווה את השירות הצבאי שלה מאז שבעה באוקטובר?

נ' היא בתי הצעירה. הקשר שלנו עמוק ומיוחד. אני לומדת ממנה על נחישות, תושייה ואומץ ללכת אחרי הלב, והיא שואבת ממני ערכים ואמונה בעצמה ובדרכה. היא בחרה לשרת במודיעין מתוך תחושת שליחות עמוקה, ומאז שהתגייסה היא מתקדמת במסלול מקצועי ומשמעותי. בתקופה האחרונה נ' מאיישת תפקיד תובעני במיוחד, המצריך מסירות רבה ועמידה מתמדת בלחצים. בכל שיחה קצרה שאנחנו מצליחות לנהל, אני מרגישה את כובד האחריות שהיא נושאת על

במיוחד בימים היסטוריים אלה.

ספרי על אירוע משמעותי שהיה לך מהשנה האחרונה.

בחודש ינואר שעבר נפל חבר שבט שלי, סרן אייל מבורך טויטו ז"ל, במהלך לחימה בחאן-יונס. אייל היה דמות מאוד דומיננטית ומלאת חיים עבור כולנו, ונפילתו הותירה כאב וגעגוע גדולים מאוד.

מי עבורך היא דמות משמעותית ושותפה לדרך.

אמי, אלישבע. אחת הנשים הכי חזקות שאני מכירה. היא תמיד שם בשבילי - מסיעה, מבשלת, עוזרת ומיעצת. זו הזדמנות מצוינת להודות לה על הכול.

מה את עושה בצבא?

אני משרתת בעולם המבצעי באמ"ן.

איך החלטת להתגייס?

במובן מסוים, תמיד ידעתי שאני רוצה להתגייס. גם אבא שלי וגם האחים שלי שירתו כקצינים, וזה תמיד נראה לי טבעי ומשמעותי.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה, ולמה?

התגייסתי לתפקיד אחר ממה שאני עושה היום. לא בחרתי בעצמי להתגייס אליו והיו אתגרים, אבל במבט לאחור - לא הייתי מוותרת על אף שלב. זכיתי לשרת בגזרות שונות בקצוות שונים בארץ, להתעסק בצורה אינטימית בכל עולמות הצבא - המבצעיים, הטכנולוגיים והמודיעיניים - ובאמת מודה על כל בסיס ועל כל תפקיד שביצעתי, הם הפכו אותי למי שאני היום.

איך נראים הימים האלה?

תלוי מאוד בתמונת המצב. היו כבר כמה ימים שבאתי בידיעה שיהיה יום רגוע, שהתפתח לעבודה רצופה במשך 48 שעות בלי שינה לנוכח תמונת המצב המשתנה. הדברים מאוד משתנים ודינמיים.

האם המלחמה גרמה לך לראות את התפקיד אחרת?

לתפקיד שאני בו היום הגעתי כשאנחנו בתוך המלחמה. הגעתי אליו מבחירה ומרצון וזה דבר שמעצים מאוד את תחושת האחריות והמשמעות,